

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci **žalobkyně: FIRENZE s.r.o.**, se sídlem Plzeň, Klatovská tř. 131/26, zastoupené Mgr. MUDr. Janou Kollrossovou, advokátkou se sídlem Plzeň, nám. Republiky 28, proti **žalovanému: Finanční úřad pro Plzeňský kraj**, se sídlem Plzeň, Hálkova 14, v řízení o žalobě proti dražební vyhlášce žalovaného č. 7/N/2011 ze dne 23.6.2011, č.j. 384720/11/138941403386, a proti rozhodnutí žalovaného o udělení příklepu v dražbě nemovitostí ze dne 17.8.2011, č.j. 472615/11/138941403386,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) dne 8. 8. 2014, domáhá zrušení dražební vyhlášky žalovaného č. 7/N/2011 ze dne 23. 6. 2011, č. j. 384720/11/138941403386 (*dále jen dražební vyhláška č. 7/N/2011*), a rozhodnutí žalovaného o udělení příklepu v dražbě nemovitostí ze dne 17. 8. 2011, č. j. 472615/11/138941403386 (*dále jen rozhodnutí o udělení příklepu*), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Dražební vyhláškou č. 7/N/2011 žalovaný podle § 194 odst. 1 a § 195 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „daňový řád“*), za použití zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „o. s. ř.“*), nařídil ve věci daňové exekuce nařízené exekučním příkazem č. j. 339146/07/138941/1607 ze dne 16. 11. 2007 dražbu nemovitostí. V dražební vyhlášce bylo označeno místo a čas konání dražby, předmět dražby (pozemek parcelní číslo 131 v katastrálním území Kaznějov), dále zde byly uvedeny informace o případné prohlídce nemovitosti, o způsobu a lhůtě úhrady dražební jistoty a nejvyššího dražebního podání a rovněž předpoklady, za kterých vydražitelé mohou vydražené předměty převzít a za kterých se stanou jejich vlastníky. V neposlední řadě dražební vyhláška obsahovala výzvu k uplatnění práv nepřipouštějících provedení daňové exekuce, výzvu k uplatnění práv podle § 195 odst. 2 písm. h) daňového řádu, poučení o osobách vyloučených z dražby a poučení o oprávněném prostředku. Rozhodnutím o udělení příklepu pak žalovaný podle § 222 odst. 4 daňového řádu rozhodl v daňové exekuci prodejem nemovitostí nařízené exekučním příkazem č. j. 339146/07/138941/1607 ze dne 16. 11. 2007 o udělení příklepu k vydražené nemovitosti včetně příslušenství (pozemek parcelní číslo 131 v katastrálním území Kaznějov) vydražiteli městu Kaznějov.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudním řádem správním, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „s. ř. s.“, nebo též soudní řád správní*), přičemž nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu (§ 64 s. ř. s.).

Podle § 103 o. s. ř., ve spojení s § 64 s. ř. s., *kdykoliv za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení)*. Mezi podmínky řízení patří mimo jiné i podmínka přípustnosti žaloby.

Podle § 68 písm. a) s. ř. s. *žaloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného*.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. *žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno*.

Podle § 70 písm. a) s. ř. s. *ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími*.

Zda je ten který akt učiněný správním orgánem rozhodnutím posuzuje soud v intencích § 65 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak*. Z této legální definice vyplývá, že rozhodnutí je vymezeno materiálními, nikoliv formálními znaky. Proto není významné, zda je úkon správního orgánu jako rozhodnutí výslovně označen a jakou má formální podobu.

Žalobkyně se zaprvé domáhá přezkoumání (zrušení) dražební vyhlášky č. 7/N/2011 vydané v daňové exekuci prodejem nemovitosti.

Podle § 194 odst. 1 daňového řádu *správce daně může k provedení daňové exekuce prodejem movitých věcí a nemovitých věcí nařídít a provést dražbu*. Podle § 195 odst. 1 daňového řádu platí, že *konání dražby nařizuje správce daně dražební vyhláškou*.

Podle § 195 odst. 2 daňového řádu *dražební vyhláška obsahuje kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 písm. a), b), g) a h) datum a čas zahájení dražby, popřípadě datum a čas ukončení dražby, pokud je dražba prováděna elektronicky [písm. a)], místo konání dražby; to neplatí, pokud je dražba prováděna elektronicky [písm. b)], označení a popis předmětu dražby [písm. c)], má-li být draženo více předmětů dražby i pořadí, ve kterém budou draženy [písm. d)], zjištěnou nebo výslednou cenu předmětu dražby [písm. e)], výši nejnižšího dražebního podání [písm. f)], způsob a lhůtu úhrady nejvyššího dražebního podání a předpoklady, za kterých vydražitelé mohou převzít vydražené předměty a za kterých se stanou jejich vlastníky [písm. g)], výzvu, aby každý, kdo má právo, které nepřipouští provedení daňové exekuce, uplatnil toto právo u správce daně, a aby takové uplatnění práva*

prokázal do zahájení dražby, s upozorněním, že jinak k jeho právu nebude při provedení daňové exekuce přihlíženo [písm. h)], výzvu k uplatnění pohledávek zajištěných zástavním nebo zadržovacím právem nebo zajišťovacím převodem práva s poučením o způsobu uplatnění a o tom, že jinak se k těmto pohledávkám nepřihlíží [písm. i)].

Podle § 195 odst. 3 daňového řádu dražební vyhláška vzhledem k předmětu dražby dále obsahuje výši dražební jistoty a způsob její úhrady [písm. a)], čas a místo konání prohlídky předmětů dražby a organizační zabezpečení prohlídky [písm. b)], práva a závady spojené s předměty dražby, s označením těch závad, o nichž bylo podle § 221 odst. 3 písm. c) rozhodnuto, že prodejem v dražbě nezaniknou [písm. c)].

Podle § 195 odst. 4 daňového řádu pokud je prováděna elektronická dražba, obsahuje dražební vyhláška rovněž: adresu internetové stránky, na které se bude elektronická dražba provádět [písm. a)], adresu internetové stránky, na které jsou zveřejněny podmínky a postup pro provádění elektronické dražby [písm. b)].

K povaze dražební vyhlášky se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. již ve svých rozsudcích ze dne 15. 10. 2008, č. j. 9 Afs 51/2008 – 161 a ze dne 31. 10. 2011, č. j. 5 Afs 51/2011 – 45 (oba dostupné na www.nssoud.cz). Dle této judikatury Nejvyššího správního soudu je dražební vyhláška procesním usnesením, kterým se upravuje vedení řízení. Příslušný orgán, který toto usnesení vydává, pouze konstatuje a shrnuje skutečnosti, které jsou buď informativní, nebo byly závazně stanoveny v předchozích fázích daňové exekuce, zejména exekucním příkazem. Dražební vyhláška je tedy určitým typem procesního rozhodnutí, kterým se upravuje toliko vedení řízení, je fakticky procesním nástrojem k uskutečnění exekuce prodejem věcí, jehož završením je rozhodnutí o příklepu. V důsledku dražební vyhlášky nedochází k zakládání, změně, rušení či závaznému určení práv nebo povinností. Dražební vyhláška není tedy rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Byť se citované rozsudky Nejvyššího správního soudu týkají problematiky dražební vyhlášky v daňové exekuci vydané podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2010, konkrétně dle § 328b odst. 3, 4 o. s. ř., ve spojení s § 73 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném do 31. 12. 2010 (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), resp. dle § 336b odst. 1, 2 o. s. ř., ve spojení s § 73 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků, lze závěry zde vyslovené vzhledem k podobnosti předchozí a současné právní úpravy v daňovém řádu analogicky aplikovat též na dražební vyhlášku vydanou dle § 195 odst. 1 a násl. daňového řádu. Rovněž dražební vyhláška vydaná dle posledně uvedeného ustanovení obsahuje informace organizační povahy (datum a čas zahájení dražby, místo konání dražby, označení a popis předmětu dražby, výši nejnižšího dražebního podání apod.) nutné k řádné realizaci dražby. Skutečnost, že dle předchozí právní úpravy byla dražební vyhláška vydávána ve formě usnesení, zatímco nyní tomu tak již není, je pro posouzení povahy tohoto úkonu správce daně bez právního významu.

Dražební vyhláška č. 7/N/2011 vydaná v rámci daňové exekuce dle § 195 odst. 1 a násl. daňového řádu se tedy týká pouze vedení řízení před žalovaným správcem daně, přičemž takovým úkonem není nikterak zasaženo do subjektivních práv žalobkyně. Jelikož předmětná dražební vyhláška žalovaného není úkonem, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobkyně, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a jako

taková je dle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučena z přezkumu ve správním soudnictví. Žaloba směřující proti takovému úkonu je proto dle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřijatelná.

Žalobkyně se dále domáhá přezkoumání rozhodnutí o udělení příklepu.

Podle § 222 odst. 4 daňového řádu *rozhodnutí o udělení příklepu správce daně doručí vydražiteli, dražiteli, který proti udělení příklepu vnesl výhrady, dlužníkovi, tomu, kdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu, a případnému spoluvlastníkovi předmětné nemovité věci.*

K charakteru rozhodnutí o udělení příklepu se pak rovněž vyjádřil Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku ze dne 31. 10. 2011, č. j. 5 Afs 51/2011 - 45, dostupném na www.nssoud.cz, kdy naopak uvedl, že není sporu o tom, že rozhodnutí o příklepu je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť jím se již závazně stanoví cena věci, resp. částka, kterou bude vydražitel povinen uhradit správci daně, která bude použita k uspokojení jednotlivých pohledávek v rozhodnutí o rozvrhu rozdělované podstaty (§ 337 a násl. o. s. ř.) a na jejíž výši závisí, zda bude povinnému vyplacen zbytek rozdělované podstaty (§ 337c odst. 6 o. s. ř.), případně jakou částku bude tento zbytek představovat. Z pohledu stěžovatele (zde žalobkyně) je samozřejmě výše ceny, za kterou je věc vydražena, důležitá i z hlediska uhrazení dluhu, co do jeho výše, u správce daně.

Rozhodnutí o příklepu tedy podléhá přezkumu správních soudů. Soudy ve správním soudnictví však poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným soudním řádem správním a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem (§ 2 s. ř. s.). Nestanoví-li soudní řád správní nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany jen na návrh a *po vyčerpání řádných opravných prostředků, přípouští-li to zvláštní zákon* (§ 5 s. ř. s.). V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nachází tato zásada odraz ve shora citovaném § 68 písm. a) s. ř. s. Před podáním žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je tedy třeba vždy nejprve vyčerpat řádné opravné prostředky ve správním řízení, jsou-li zákonem připuštěny. Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je projevem zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 - 65, publikovaný pod č. 672/2005 Sb. NSS).

Proti rozhodnutí správce daně o udělení příklepu se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení (§ 223 odst. 1 daňového řádu), event. do 15 dnů ode dne ukončení dražby, jde-li o osoby uvedené v § 196 odst. 1, kterým nebyla doručena dražební vyhláška a nezúčastnily se z tohoto důvodu dražby (§ 223 odst. 2 daňového řádu). Poučení o možnosti podání odvolání proti rozhodnutí o příklepu přitom v projednávané věci bylo součástí napadeného rozhodnutí o udělení příklepu.

Soud taktéž dotazem na žalovaného zjistil, že proti rozhodnutí o udělení příklepu nebylo žalobkyní podáno odvolání. Tuto skutečnost ostatně nerozporuje ani sama žalobkyně. Argumentace žalobkyně, že jí rozhodnutí o udělení příklepu nebylo řádně doručeno, a z tohoto důvodu tedy proti němu nemohla uplatnit řádné opravné prostředky, není případná. Tvrdí-li žalobkyně, že jí napadené rozhodnutí 1. stupně nebylo řádně doručeno, měla i tak proti němu podat odvolání poté, co se s rozhodnutím seznámila či se jinak dozvěděla o jeho existenci a o ukončení dražby. Pokud tak neučinila, nevyčerpala řádné opravné prostředky v daňovém řízení. K tomu lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2006, č. j. 2 As 20/2005 - 52, dostupný na www.nssoud.cz, kde Nejvyšší správní soud uvedl, že na faktu, že měl stěžovatel (zde žalobkyně) použít namísto žaloby ve správním soudnictví nejprve odvolání, nic nemění ani tvrzení, že mu nebylo napadené rozhodnutí žalovaného doručeno. Tato skutečnost měla za situace, kdy se stěžovatel o obsahu napadeného rozhodnutí dozvěděl jinak, samozřejmě vliv na běh lhůty k podání odvolání, nikoliv však na samotnou možnost je podat.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepodala vůči zpochybněnému rozhodnutí o udělení příklepu daňovým řádem připuštěný řádný opravný prostředek (tj. odvolání), a toto rozhodnutí nebylo změněno k opravnému prostředku jiného, je třeba konstatovat, že i proti tomuto rozhodnutí je žaloba žalobkyně dle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřijatelná.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřijatelný.*

Protože žalobkyně podala žalobu, která je ve vztahu k dražební vyhlášce č. 7/N/2011 nepřijatelná dle § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s. a ve vztahu k rozhodnutí o udělení příklepu nepřijatelná dle § 68 písm. a) s. ř. s., postupoval soud dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a žalobu usnesením odmítl (výrok I.), aniž se zabýval její důvodností (důvodností žalobních bodů).

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta (výrok II.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

[§ 12 odst. 1, § 102, § 103 odst. 1 písm. e), § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.]

V Plzni dne 21. srpna 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová